

L 197 af 3.8.1979, s. 1), af artikel 3 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1854/89 af 14. juni 1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, og om vilkårene for betaling heraf (EFT L 186 af 30.6.1989, s. 1), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. Hirsch (refererende dommer), og dommerne G. F. Mancini og R. Schintgen; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 26. november 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Udligningsafgiften ifølge Kommissionens forordning (EØF) nr. 1591/92 af 22. juni 1992 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af kirsebær med oprindelse i Bulgarien rammer også kirsebær til industriel forarbejdning.
- 2) En erhvervsdrivende, som har erfaring i import og eksport, og som bl.a. er bekendt med den overhængende risiko for indførelse af en udligningsafgift, kan ikke, såfremt afgiften faktisk indføres, påberåbe sig artikel 5, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteropkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter, eller artikel 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- og eksportafgifter, såfremt vedkommende kunne gøre sig bekendt med den faktiske indførelse af udgiften ved læsning af De Europæiske Fællesskabers Tidende, men ikke har gjort det.
- 3) Toldmyndighedernes tilsidesættelse, ved efteropkrævning af udligningsafgift, af fristen i artikel 3 og 5 i Rådets forordning (EØF) nr. 1854/89 af 14. juni 1989 om bogføring af importafgifter og eksportafgifter, der udgør en toldskyld, ophæver ikke de nævnte myndigheders ret til at foretage opkrævningen, såfremt denne foretages inden for fristen i artikel 2, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1697/79.

(¹) EFT C 74 af 8.3.1997.

DOMSTOLENS DOM

af 1. december 1998

i sag C-326/96, B. S. Levez mod T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Employment Appeal Tribunal, London) (¹)

(Socialpolitik — mandlige og kvindelige arbejdstagere — ligeløn — EF-traktatens artikel 119 — direktiv 75/117/EØF — sanktioner i anledning af overtrædelser af forbuddet mod forskelsbehandling — efterbetaling af vederlag — national lovgivning, der begrænser retten til efterbetaling af vederlag til et tidsrum på to år forud for sagens anlæg — tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret)

(1999/C 20/14)

(Processprog: engelsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-326/96, angående en anmodning, som Employment Appeal Tribunal, London (Det Forenede Kongerige), i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag B. S. Levez mod T. H. Jennings (Harlow Pools) Ltd at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 119 samt af artikel 2 og 6 i Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder, (EFT L 45 af 19.2.1975, s. 19), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann, samt dommerne G. F. Mancini (refererende dommer), J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragne-malm, R. Schintgen og K. M. Ioannou; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 1. december 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Fællesskabsretten er til hinder for anvendelsen af en national retsregel, som begrænser en arbejdstagers ret til efterbetaling af vederlag eller til erstatning som følge af tilsidesættelse af princippet om lige løn til et tidsrum på to år forud for sagens anlæg, idet dette tidsrum ikke kan forlænges i tilfælde, hvor forsinkelsen ved kravets fremsættelse skyldes, at arbejdsgiveren forsætligt har givet den pågældende urigtige oplysninger om lønniveauet for arbejdstagere af det modsatte køn, der udfører tilsvarende arbejde.

2) Fællesskabsretten er til hinder for anvendelsen af en national retsregel, som begrænser en arbejdstagers ret til efterbetaling af vederlag eller til erstatning som følge af tilsidesættelse af princippet om lige løn til et tidsrum på to år forud for sagens anlæg, og dette gælder selv i tilfælde, hvor der findes et andet retsmiddel, hvis dette retsmiddel indebærer anvendelse af procesuelle regler eller betingelser, der er mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret. Det tilkommer den nationale ret at afgøre, om dette er tilfældet.

(¹) EFT C 354 af 23.11.1996.

DOMSTOLENS DOM

af 1. december 1998

i sag C-410/96, straffesager mod André Ambry (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de grande instance de Metz) (¹)

(Fri udveksling af tjenesteydelser — frie kapitalbevægelser — rejsebureaus benyttelse af en garanti stillet af et kreditinstitut eller af en forsikringsvirksomhed etableret i en anden medlemsstat med henblik på at råde over den nødvendige garanti til udøvelse af sin virksomhed)

(1999/C 20/15)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-410/96, angående en anmodning, som Tribunal de grande instance de Metz (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i de for nævnte ret verserende straffesager mod André Ambry at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 59 og 73 B, af Rådets direktiv 73/183/EØF af 28. juni 1973 om ophævelse af begrænsninger i etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for banker og andre pengeinstitutter (EFT L 194 af 16.7.1973, s. 1) og af Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF (EFT L 386 af 30.12.1989, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet og G. Hirsch samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann,

H. Ragnemalm (refererende dommer), M. Wathelet, R. Schintgen og K. M. Ioannou; generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 1. december 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

EF-traktatens artikel 59 samt Rådets andet direktiv 89/646/EØF af 15. december 1989 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF og Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) er til hinder for en national lovgivning, som med henblik på at gennemføre artikel 7 i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure, i forbindelse med ydelse af finansiel garanti hos en kreditinstitution eller et forsikringsselskab i en anden medlemsstat kræver, at denne garant indgår en tillægsaftale med et kreditinstitut eller et forsikringsselskab beliggende i Frankrig.

(¹) EFT C 74 af 8.3.1997.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 1. december 1998

i sag C-200/97, Ecotrade Srl mod Altiforni e Ferriere di Servola SpA (AFS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di Cassazione) (¹)

(Statsstøtte — begreb — fordel indrømmet uden overførelse af offentlige midler — insolvente virksomheder — EF-traktatens artikel 92 — EKSF-traktatens artikel 4, litra c))

(1999/C 20/16)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-200/97, angående en anmodning, som Corte suprema di Cassazione (Italien) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Ecotrade Srl mod Altiforni e Ferriere di